

ה"ת 68054/11/22 - ראוף דנפירי נגד מדינת ישראל

בית-משפט השלום בבאר-שבע

ה"ת 68054-11-22 אל דנפירי נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

המבקש ראוף דנפירי

על-ידי עו"ד אבנר שמש

נגד

המשיב מדינת ישראל

על-ידי החוקר ליאור שחם

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת תפוס, רכב מסוג טויוטה מ"ר 80-819-79 לבעליו שאינו מי שהחזיק ברכב ביום קרות האירוע החמור מושא הרצח.
2. בדיון שהתקיים היום טען בא-כוח המבקש כי מדובר ברכב שנלקח מביתו של המבקש על-ידי אחיו המנוח, אחיו של המבקש נרצח, הרכב היה ברשות המנוח ולכן נתפס בעת הרצח, והמבקש הוא הבעלים של התפוס, קיים צורך משפחתי ברכב עצמו בעין תחבורה ציבורית בתדירות גבוהה, ואין לרכב כל קשר לביצוע העבירות שבגינן נתפס הרכב, החשודים ברצח מהפלג השני שוחררו, ואין לרשות החוקרת כוונה לחלט את הרכב.
3. לטענת המשיבה מדובר בתיק רצח שאירע בתאריך 12.7.22, בו נרצח אחיו של המבקש, חקירת הרצח בעיצומה. הרכב שימש לפשע, הקורבן שנהג בו הגיע למקום למטרה פלילית, הרכב הוא ראיה בתיק הרצח ויש כוונה לחלטו. נוסף לכך במהלך האירוע נורו יריות, והקורבן, אחיו של המבקש, נרצח.
4. מעיון בתיק עולה כי מדובר בחשד לעבירות של רצח, קשירת קשר לפשע, תקיפה של שניים או יותר בנסיבות מחמירות, ירי בשטח בנוי, שימוש בנשק שלא כדין, שיבוש חקירה והעלמת ראיות. מדובר באירוע ירי ותקיפה חמור, שבמסגרתו גם פצועים ונרצח אחד המנוח שהגיע עם הרכב מושא הבקשה כשברקע סכסוך אלים.
5. בהתאם לפעולה 17-23 מושא הדוח במ/1 ובהיות הרכב מעורב באירוע בכללותו גם אם תוצאתו טרגית בכל הנוגע למחזיק זה גם אם אינו הבעלים, ולנוכח חומרת החשד הנחקר בדרגתו הגבוהה של חקירת רצח, יש ליתן בידי הרשות החוקרת את מרב הכלים והזמן בסבירות כדי קידומה של החקירה, כשהרכב וממצאיו הם חלק מהחקירה וראיותיה.
6. בהתאם לסעיף 32 ו-35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 עולה כי התפיסה לצורכי החקירה בדיון יסודה, ומנגד טרם חלפו ששת החודשים לגיבוש ראיותיה, פרק זמן שנקבע כסביר במיוחד בתיק חקירה מסוג זה בהתאם למגבלת הזמן שנקבעה בסעיף 35 הנ"ל.

7. האיזון בין השיקולים הקנייניים לבין עבירת הרצח מטה הכף לאינטרס הציבורי, ויש מקום בנסיבות אירוע חמור זה מושא החקירה לאפשר לרשות החוקרת להשלים את ששת החודשים שמאז התפיסה, כאשר נותר כחודש ימים בלבד לימים שניתנו על-פי חוק לקיומה של חקירה כאשר תפוסים מוחזקים, ואין כל נסיבה או ראייה המצדיקות לקטוע תקופה זו בחלופת תפיסה.

8. מנגד, פרק זמן הנוגע לתפיסה מחויב בשיקול דעת ובאיזונים גם בתוך מאה ושמונים הימים בהתאם למכלול פרמטרים, ובכללם תכלית התפיסה, התקדמות החקירה, סוג העבירה, ובהקשר זה צורכי החקירה וגם אחת מתכליותיה לחילוט מצדיקים השלמת מאה ושמונים הימים בלי לפגוע בטענות הצדדים בסוף תקופה זו.

9. קיימת סבירות כי בפרק הזמן שניתן תעשה הרשות כדי סיומה של החקירה ותגבש את עמדתה בכל הנוגע לחלופת תפיסה לצורך כוונת החילוט, אולם בשלב זה אין לכבול את ידיה של הרשות החוקרת שנדרשת לפעולות נוספות, בכללן הנוגעות לגורמים שונים הקשורים גם באירוע וברכב.

לאור האמור הריני מורה כדלקמן:

(א) הבקשה להשבת התפוס בשלב זה נדחית.

(ב) בשל חלוף הזמן עד כה אינני עושה צו להוצאות.

(ג) ככל שתחפוץ הרשות להאריך את תקופת התפיסה כי אז תידרש לטעם מבורר וראיות ממשיות בכל הנוגע לצורך בתפיסה מעבר לתקופה שניתנה בחוק לרבות התכלית לעניין החילוט והאפשרויות בהקשרה לרבות חלופת תפיסה.

(ד) ככל שלא תוגש בקשה כי אז מקץ מאה ושמונים הימים מיום התפיסה, יושב הרכב התפוס לידי המבקש.

(ה) ככל שתוגש בקשה על-ידי הרשות החוקרת תידרש היא לנמק מדוע לא יושב הרכב מושא הבקשה מקץ מאה ושמונים הימים כפוף לחלופת תפיסה, ובכלל זה הפקדה או ערבות בנקאית של 30% מערך הרכב, הסבת מוטבי הביטוח למדינת ישראל, צו איסור דיספוזיציה כדי לאפשר חילוט ככל שיתקדם ההליך ויתגבש כדי כתב אישום והרשעה.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה